

Spådomen

Jag betraktar dina händers altartavlor, dolda budskap uppenbarar sig inför min blick. Jag rider över knappt synliga stigar. Jag ser att dina fingrar är längre än din handflata, vilket tyder på känslighet. Så jag vidrör dig som om du vore av glas.

Och plötsligt finner jag mig stirra ner i den djupa avgrund där du en gång brutits sönder. Längst in i ditt sönderslagna hjärta. I din själs innersta rum ser jag knutpunkten. Hjärtlinjen är bruten och full av trauman. Där ser jag också att du är rädd för att älska och älskas.

I korsningen mellan livslinjen och dödslinjen ligger ditt stora självförakt. Ödeslinjen den linje som visar mer om en människas tidigare liv än någon annan linje, vandrar ner till livslinjen som är två till antalet vilket betyder att du är en risktagare. Och din vackra koniska fingerblomma gör dig till en konstnärlig natur med andlig rörlighet.

Strax under lillfingret finns Salomos ring som hos dig är böjd. Den avslöjar dina andliga och psykologiska färdigheter. Du kan se den sanna verkligheten bakom falska människors leenden, precis som Salomo kunde göra. Ödeslinjen är otydlig och splittrad, din självkänsla i barndomen var osäker och förvirrad.

Din livslinje är lång, det tyder på att du har mycket energi. Du har vårdande egenskaper och ger alltid 100 procent. Och du säger aldrig att något förväntas i gengäld. Din huvudlinje är kurvig, det betyder att du använder din intuition i det dagliga livet. Din utåtvända tumme säger att du är en öppen och lyssnande person.

Men vid korslinjen mellan då och nu tornar ångesten upp sig likt tatueringar. Jag ser spår av kollisioner från barndomens trauman. Det är ingen bra idé att hålla fast i det förflutna. Månberget reser sig framför mig, det säger satt du ska lita på dina inre krafter. Nyckelögonblicket, punkten då du inser att det är enklare att fortsätta än att gå tillbaka.

I händerna finns tydliga tecken på våldsamma sammanstötningar mellan dröm och verklighet. Vid linjerna mellan tro och tvivel ser jag livslögnerna blänka mot mig. Nu står de på kö för att tränga igenom ditt försvar. Det är en smärtsam process, men nödvändig. Du är så djupt engagerad i alla möjliga saker.

Allt från din karriär till dina förhållanden, ditt sociala liv och livsstil. I samband med detta har du åtagande som du gått med på att fullfölja. Det finns människor som räknar med dig. Du kan bara inte lämna dem i sticket. Men tänk på att allt du byggt upp är på ditt gamla sätt att tänka.

Merkuriusberget är full av kritik. Vad är det du verkligen vill? Vad är det du älskar mest av allt och som du skulle ge ditt liv för? Du är ett skepp som strandat likt ett minnesmärke framför mina fötter. Du ber mig gräva fram resterna av dig. Men inget av det här kan du få bortopererat hos mig. Allt det som du strävar efter och försöker hålla kvar är egentligen inte det du vill ha. Allt handlar om att släppa det förflutna.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Connie med Poeter.se id #17202 innehar upphovsrätten